

Cultuurmaatregelen werken niet tegen Rhizoctonia

• TEKST: HANS KOK, PPO SECTOR BLOEMBOLLEN, WEIJNAND SAATHOF, HLB, FRANK KREUK, PROEFTUIN ZWAAGDIJK
 • FOTO: HLB

Met vereende krachten is in 2002 door PPO, HLB en Proeftuin Zwaagdijk gewerkt aan de problemen met Rhizoctonia in lelie in Noord-, Oost- en Zuid-Nederland. Rhizoctonia is op de humeuze dekzandgronden een lastig te bestrijden schimmelziekte in dit deel van Nederland. De verschillende proeven wezen uit dat een aantasting door Rhizoctonia niet te voorkomen was door te kiezen voor een zwaardere grond, ondieper planten of bodemverdichting na planten.

In 2001 is in onderzoek op verzoek van de toenmalige Programma-Adviescommissie (PAC) bevestigd dat de problemen met uitval in lelies op de humeuze dekzandgronden wordt veroorzaakt door Rhizoctonia solani AG2-2-III-B. Pythium en Phytophthora speelden hierbij geen rol. Dit onderzoek werd gedaan op initiatief van ROL (Regionaal Onderzoek Lelieteel) in samenwerking tussen PPO Sector Bloembollen en HLB.

Gelijktijdig met dit onderzoek werd onder lelietelers een enquête gehouden naar omstandigheden waaronder Rhizoctonia zich voordoet in lelie. Hieruit bleek dat de meeste problemen werden gezien op gronden met een laag organischestofpercentage: de lichtere dekzandgronden. Hierbij werd wel opgemerkt dat het meeste lelieplantgoed juist op die dekzandgronden wordt geteeld.

Verder bleek uit de enquête dat plantdiepte en structuur mogelijk van invloed zijn op problemen met Rhizoctonia. Naar aanleiding van deze enquête is in 2002 binnen het samenwerkingsproject van ROL (PPO, HLB en Proeftuin Zwaagdijk) een proef uitgevoerd om het effect van deze cultuurmaatregelen op Rhizoctonia te bepalen.

CULTUURMAATREGELEN

Het onderzoek naar plantdieptes en grondverdichting heeft laten zien dat de geteste cultuurmaatregelen uitval door Rhizoctonia niet kunnen voorkomen. Het onderzoek werd uitgevoerd op een perceel met een laag percentage organi-

In Wapse lag een van de proefvelden voor het Rhizoctoniaonderzoek in lelie

sche stof (3,1%) en op een perceel met een hoog percentage organische stof (8,9%). Op beide percelen werd een plantdiepte van 5 en 10 cm aangehouden. Verder werd na het planten structuurbederf gesimuleerd door de grond nat te maken en vervolgens aan te drukken.

De bovengrondse symptomen (verwelking en wegval) waren op de grond met een laag humusgehalte eerder zichtbaar dan op de grond met een hoog humusgehalte, maar uiteindelijk was de uitval op beide grondtypen gelijk. Er werd geen effect gezien van de plantdiepte of de grondverdichting op uitval door Rhizoctonia.

Er was wel een effect op de groei, maar die kan (mede) veroorzaakt zijn door

een vuuraantasting in het gewas op het perceel met een laag humusgehalte. Dit onderzoek wordt voortgezet.

NIEUW MIDDEL

Naast het onderzoek met cultuurmaatregelen is in 2001 en 2002 ook een reeks van proeven gedaan met een nieuw middel tegen Rhizoctonia in lelie. Deze proeven werden uitgevoerd bij ROL, PPO en in de praktijk. De fabrikant heeft aangegeven een toelating voor dit middel in lelie te willen aanvragen maar is nog niet zover. Het onderzoek wordt voortgezet met verschillende doseringen van dit middel in de grond.

Dit onderzoek werd gefinancierd door Productschap Tuinbouw